

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 67C/174/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216217897
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Štíftová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1216217897.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivanou Štíftovou, v právnej veci žalobcu: BYTOKOMPLET s.r.o., Kamenárska 18, Bratislava, IČO: 35 698 845, zastúpenému: JUDr. Rudolfom Mičietom, advokátom, Medzilaborecká 21, Bratislava, proti žalovanej: M.. T. S., nar. XX.X.XXXX, I. XX, XXX XX I., o zaplatenie 1.275,18,-eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie v časti čo do zaplatenia sumy 1.194,09,-eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 81,09,-eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.194,09,-eur od 21.10.2016 do 16.3.2017, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V zostávajúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobcovi sa proti žalovanej p r i z n á v a náhrada trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 10.11.2016 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.275,18,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 21.10.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že ako správca bytového domu nachádzajúceho sa v S. na P. S. XX, XX, XX, XX, XX, XX (súpisné číslo XXXX), zapísaného na T. Č.. XXXX, k.ú. C., uzatvoril dňa 27.10.1999 zmluvu o výkone správy v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z.. Žalovaná je vlastníčkou bytu č. X nachádzajúceho sa v bytovom dome na S. XX, A. S.. Podľa ustanovení čl. V bod 5.2 zmluvy výkone správy sú vlastníci bytov povinní poukazovať mesačné preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv, platiť zálohové platby za služby spojené s užívaním bytu a platiť správcovi mesačne poplatok za výkon správy. Vlastník bytu je povinný poukazovať platbu správcovi do 20. dňa v mesiaci (čl. V, bod 5.3 zmluvy o výkone správy). Nedoplatok žalovanej na zálohových platbách, platbách do fondu údržby a prevádzky domu, ročných vyúčtovaniach a odmene správcu, predstavuje čiastku 1.275,18,-eur a to za obdobie uvedené v prehľade platieb - štruktúre dlžôb. Žalovaná dlžnú sumu neuhradila ani na základe výzvy žalobcu.

2. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 7.12.2016, č.k. 67C 174/2016 - 49, proti ktorému žalovaná podala včas odpor s vecným odôvodnením, preto súd uznesením zo dňa 24.2.2017, č.k. 67C 174/2016 - 95, platobný rozkaz zrušil.

3. V podanom odpore žalovaná namietala, že v roku 2015 ju žalobca žaloval pre neuhradenú sumu za rok 2013 v celkovej čiastke 1.768,73,-eur. Konanie bolo vedené Okresnom súde Bratislava II, pod č.k. 15C 72/2015. Keďže sa nechcela súdiť, dňa 17.6.2015 uhradila i náklady spojené so zastupovaním žalobcu

vo výške 642,93,-eur. Žalobca vzal žalobu späť. Ďalej poukázala na to, že za rok 2013 mala nedoplatok vo výške 466,81,-eur a nedoplatok za obdobie od 1.1.2014 do marca 2014 vo výške 585,03,-eur, t.j. celkom vo výške 1.051,84,-eur. Avšak toto sa nezakladá na pravde, nakoľko dňa 13.1.2014 uhradila 600,-eur, dňa 18.2.2014 uhradila 200,-eur, dňa 11.3.2014 uhradila 200,-eur. V roku 2014 zaplatila žalobcovi za byt 5.051,84,-eur vrátane nedoplatku 1.051,84,-eur. Pri osobnej návšteve jej povedali, že v roku 2014 jej preúčtovali peniaze do roku 2013 a to vo výške 3.151,84,-eur. Ak k sume 3.151,84,-eur prirátá zaplatené platby za rok 2013 vo výške 930,-eur, tak platby za rok 2013 spolu činia 4.081,84,-eur. Nakoľko náklady za byt v roku 2013 boli 2.778,06,-eur, platby boli 4.081,06,-eur, za rok 2013 jej vznikol preplatok 1.303,-eur. Vo vyúčtovaní nákladov za rok 2014 sa uvádza, že za rok 2014 uhradila 3.241,84,-eur, skutočné náklady boli 3.166,-eur, t.j. za rok 2014 má preplatok 85,14,-eur, avšak z vyúčtovania vyplýva, že za rok 2014 má nedoplatok 879,96,-eur, k čomu pripočítali platby za rok 2014, čím vznikol nedoplatok 752,62,-eur. Za rok 2015 má uhradené platby vo výške 4.168,34,-eur. Skutočné náklady boli 2.778,41,-eur, to znamená, že za rok 2015 má preplatok vo výške 1.389,93,-eur, avšak namiesto toho jej vypočítali preplatok iba vo výške 577,05,-eur, pripočítali mínusové platby za mesiac 01 - 03/2015 vo výške 311,68,-eur a vyplatili jej preplatok iba vo výške 265,37,-eur. Ďalej uhradila dňa 14.1.2016 sumu 330,-eur, dňa 18.2.2016 sumu 330,-eur a dňa 17.3.2016 sumu 287,70,-eur. Vyúčtovanie nákladov za rok 2016 stále nie je urobené a napriek tomu dostala platobný rozkaz na zaplatenie sumy 1.275,18,-eur.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odporu uviedol, že pokiaľ ide o spor 15C 72/2015 vedený na OS Bratislava II, žaloba bola podaná dôvodne, nakoľko žalovaná uhradila dlžnú sumu až po podaní žaloby, na základe čoho vzal žalobca žalobu späť. Žalovaná uhradila dňa 17.6.2015 aj trovy konania a žalobca jej odpustil úroky z omeškania. Žalobca poukazuje na to, že súdne vymáhanie nedoplatkov nie je svojvoľná žalobcu ale jeho zákonná povinnosť (§ 8b ods. 2 písm. e/ zákona č. 182/1993 Z.z.), ktorá nie je viazaná na súhlas vlastníkov. Žalovaná v podanom odpore uvádza skutočnosti, ktoré sú v spojitosti s konaním, ktoré bolo skončené. Pri osobnom stretnutí v priestoroch žalobcu bolo výslovne dohodnuté, že po všetkých úhradách vykonaných po podaní žaloby v konaní 15C 75/2015, po preúčtovaniach úhrad, ostáva žalovanej k úhrade nedoplatok v sume 313,85,-eur. Na základe výslovnej žiadosti žalovanej, žalobca súhlasil so splátkami dlžnej sumy v 30,-eur splátkach. Platby, ktoré boli žalovanou uhradené v roku 2014 a to do 07/2014 vrátane boli preúčtované na úhradu a pokrytie nedoplatku, ktorý bol predmetom konania 15C 75/2015 (žalované obdobie bolo do 11/2013 vrátane), čo znamená, že nemôžu byť započítané aj ako úhrada v aktuálnom spore. Preúčtovanie úhrad za predchádzajúce obdobie bolo zrealizované 21.3.2015. Všetky vyúčtovania a sumárne analýzy expedované do uvedeného obdobia obsahovali údaje bez prihliadnutia na následné preúčtovanie. Správca vykonáva ročné vyúčtovanie ako porovnanie predpísaných t.j. nie skutočných úhrad a skutočných nákladov z dôvodu, že povinnosť správcu zaúčtovať dodatočnú úhradu na pokrytie staršieho dlhu, v mnohých prípadoch môže urobiť až po dohode s vlastníkom alebo po rozhodnutí súdu. V prípade spracovania ročného vyúčtovania ako výsledku skutočných úhrad by každým preúčtovaním úhrad prichádzalo k zmene vyúčtovania.

5. Podaním doručeným súdu dňa 29.1.2018, vzal žalobca žalobu v časti čo do zaplatenia sumy 1.194,09,-eur z dôvodu úhrady nedoplatku na zálohových platbách žalovanou späť a konanie v tejto časti žiadal zastaviť. K čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr ako súd začal pojednávať. Žalobca naďalej žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 81,09,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.275,08,-eur od 21.10.2016 do 16.3.2017 a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 81,09,-eur od 17.3.2017 do zaplatenia.

6. Na pojednávaní súdu právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe v znení jej čiastočného späťvzatia. Poukázal na to, že žalobca ako správca bytového domu, v ktorom sa nachádza byt žalovanej, sa domáhal v tomto konaní zaplatenia dlžnej sumy, vychádzajúc zo sumárnej analýzy platieb za obdobie 06/2014 až 10/2016. Súčasťou žalovanej sumy boli aj nedoplatky na zálohových platbách za rok 2016, do októbra 2016, vo výške 2.679,49 €, ktoré mala žalovaná pred podaním žaloby uhradené vo výške 1.485,40 €, to znamená, že z celkovej žalovanej sumy 1.275,18 € nedoplatok na zálohách za obdobie 01/2016 až 10/2016 predstavoval sumu 1.194,09 €. Keďže žalovaná vykonala úhradu aj v roku 2017 vo výške 1.275,18 €, teda po podaní žaloby, ktorú platbu označila ako platbu patriacu do roku 2016, uhradila tým aj tú časť žalovanej sumy, ktorá patrila do žalovaného obdobia za rok 2016. Zostatok žalovanej sumy výške 81,09 € dodnes neuhradila, a v tejto časti žalobca na podanej žalobe naďalej trvá. Žalobca sa zároveň domáha úhrady úrokov z omeškania.

7. Žalovaná zotrvala na podanom odpore a svojich vyjadreniach. Poukázala na to, že jej prepočty sú iné ako prepočty žalobcu. Žalobca vykonával prepočty za roky 2014 až 2016, čo nie je správne, pretože z platieb ktoré uhradila v roku 2014 jej žalobca uhradil aj dlžobu za roky 2011 až 2013. Porovnaním reálnych nákladov a platieb za rok 2011 až 2016 jej vznikol nedoplatok 180,49 €, pričom v marci 2017 uhradila sumu vo výške 1.275,18 €, a teda po odpočítaní tejto platby a vypočítaného nedoplatku má za to, že žalobcovi nie jej nič dlžná a má voči nemu nie nedoplatok, ale preplatok. Ďalej poukázala na to, že pri svojich výpočtoch žalobca stále mení sumy, z ktorých vychádza, pričom ona vychádza stále z tých istých súm. Poukázala na to, že začiatkom roku 2016 jej pani I. povedala, že má platiť zálohové platby vo výške nižšej ako sa žalobca domáha v tomto konaní. Zálohový predpis na sumy zálohových platieb, ktorých sa žalobca domáha v tomto konaní, jej doručené neboli. Taktiež sa pamätá, že jeden rok jej menili zálohové platby 3 alebo 4x, čo sa podľa nej robiť nemá. Žalovaná žiadala doplniť dokazovanie predložením vyúčtovaní za roky 2011 až 2016 bez toho, aby v týchto vyúčtovaniach boli uvádzané presuny ňou zaplatených finančných čiastok medzi jednotlivými rokmi.

8. Právny zástupca žalobcu záverom uviedol, že na zálohových platbách za obdobie 01/2016 až 10/2016 mala žalovaná nedoplatok v čase podania žaloby vo výške 1.194,09 €. Rozdiel vo výške 81,09 € medzi žalovanou sumou 1.275,18,-eur a sumou 1.194,09 € je dlh, ktorý si žalovaná prenáša z predchádzajúceho obdobia. Podľa zákona 182/1993 Z.z. je jednou zo základných povinností vlastníka bytu uhrádzať predpísané zálohové platby a túto povinnosť si žalovaná nespĺnila, resp. nespĺnila si ju v celom rozsahu. Keďže žalobca ako správca bytového domu je podľa citovaného zákona povinný vymáhať takéto nedoplatky, podal predmetnú žalobu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná 17.3.2017 uhradila sumu 1.275,18 €, ktorú vyslovene označila ako úhradu na zálohové platby na rok 2016, uhradila tým celú žalovanú istinu, prislúchajúcu k roku 2016. Čo sa týka listinných dôkazov, všetky boli predložené buď so samotnou žalobou alebo v priebehu konania s tým, že ak žalovaná uvádza, že jej bola oznámená výška zálohovej platby iná ako je tá, ktorá je požadovaná žalobcom, táto jej obrana je účelová a žalobkyňa ju nepreukázala. Vychádzajúc z histórie platieb žalovanej, aj spreď obdobia roku 2016, kedy sporadicky uhrádzala sumy okolo 287 až po 330 €, čo nie je násobok ňou uvádzanej sumy okolo 180 € je zrejme, že už minimálne od 02/2015 vedela presnú výšku zálohovej platby, ktorá v danom čase bolo vo výške 287,77 € a žalovaná ju takto uhradila aj v mesiacoch 02 - 05/2015. Žalovanej teda bola známa výška sumy mesačnej zálohovej platby, ktorú má uhrádzať a nemôže sa vyhovárať na to, že túto sumu nepoznala. V roku 2016 konkrétne za mesiace 08 - 10/2016 jej bol znížený mesačný zálohový predpis a faktom je, že za mesiace 08/2016 a 10/2016 neuhradila žiadnu mesačnú zálohovú platbu. Mesačné zálohové platby takisto neuhradila za mesiace 05 - 07/2016. Rôzne prepočty žalovanej sumy, ktoré boli v priebehu konania predkladané, boli predkladané z toho dôvodu, že žalobca sa na základe žiadosti súdu snažil dokázať, že dlžná suma vždy vyjde matematicky rovnako bez ohľadu na to, či sa konkrétne platby žalovanej záúčtujú v tom kalendárnom roku, v ktorom ich uhradila, alebo sa podľa jej žiadosti uvedenej v popise konkrétnej platby preúčtujú na iné obdobie v akom boli uhrádzané. Pôvodná štruktúra dlhu bola vyhotovená tak, že platby boli preúčtované podľa popisu žalovanej, teda vôle žalovanej.

9. Z listinných dôkazov založených v spise mal súd preukázané, že medzi žalobcom ako správcom bytového domu a vlastníckmi bytov a nebytových priestorov na S. Č.. XX, XX, XX, XX A. S. bola uzavretá zmluva o výkone správy, podľa ktorej sa správca bytového domu zaviazal vykonávať správu domu v dohodnutom rozsahu a vlastníci sa zaviazali zaplatiť správcovi odmenu za jeho činnosť podľa zmluvy (ďalej len "zmluva o výkone správy").

10. Podľa predpisu mesačnej zálohovej platby za užívanie bytu vo vlastníctve žalovanej na S. XX, A. S. platného od 1.6.2015 výška mesačnej zálohovej platby, ktorú bola žalovaná povinná platiť počnúc dňom 1.6.2015 činila 288,87,-eur.

11. Podľa predpisu mesačnej zálohovej platby za užívanie bytu vo vlastníctve žalovanej na S. XX, A. S., platného od 1.7.2016 výška mesačnej zálohovej platby, ktorú bola žalovaná povinná platiť počnúc dňom 1.7.2016 činila 290,62,-eur.

12. Podľa predpisu mesačnej zálohovej platby za užívanie bytu, vo vlastníctve žalovanej na S. XX, A. S., platného od 1.8.2016 výška mesačnej zálohovej platby, ktorú bola žalovaná povinná platiť počnúc dňom 1.8.2016 činila 218,55,-eur.

13. Z doložených listinných dôkazov a prehľadov platieb vyplýva, že žalovaná v období od 01/2014 do 10/2016 vykonala nasledovné úhrady:

- 13.1.2014 (na účte domu 14.1.2014) - 600,-eur - popis platby: nedoplatok na nájomnom
- 18.2.2014 - 200,-eur - popis platby: poplatky spojené s užívaním bytu
- 11.3.2014 - 200,-eur - popis platby: nájomné
- 20.3.2014 (na účte domu 21.3.2014) - 1.000,-eur - popis platby: zaostalé poplatky spojené s užívaním bytu
- 15.4.2014 (na účte domu 16.4.2014) - 300,-eur - popis platby: nájomné + splátka
- 15.5.2014 (na účte domu 14.5.2014) - 300,-eur - popis platby: nájomné + splátka
- 11.6.2014 (na účte domu 12.6.2014) - 1.051,84,-eur - popis platby: vyúčtovanie k 31.3.2014
- 21.7.2014 (na účte domu 22.7.2014) - 400,-eur - popis platby: nájomné jún - júl 2014
- 14.8.2014 - 200,-eur - popis platby: nájomné
- 23.9.2014 - 200,-eur - popis platby: nájomné
- 15.10.2014 - 200,-eur - popis platby: zálohová platba
- 18.11.2014 - 200,-eur - popis platby: zálohová platba Budovateľská 21, byt č. 5
- 17.12.2014 - 200,-eur - popis platby: zálohová platba
- 01/2015 - 18.1.2015 - 200,-eur, 29.1.2015 - 220,-eur
- 02/2015 - 13.2.2015 - 287,77,-eur
- 03/2015 - 15.3.2015 - 287,77,-eur
- 04/2015 - 17.4.2015 - 287,80,-eur
- 05/2015 - 19.5.2015 - 287,77,-eur
- 06/2015 - 16.6.2015 - 642,93,-eur - popis platby: trovy konania 15C 72/2015
- 06/2015 - 16.6.2015 - 300,-eur
- 07/2015 - 16.7.2015 - 335,-eur
- 08/2015 - 14.8.2015 - 330,-eur
- 09/2015 - 18.9.2015 - 330,-eur
- 10/2015 - 18.10.2015 - 330,-eur
- 11/2015 - 12.11.2015 - 230,-eur
- 1/2016 - 14.1.2016 - 330,-eur
- 2/2016 - 18.2.2016 - 330,-eur
- 3/2016 - 17.3.2016 - 287,70,-eur
- 4/2016 - 16.4.2016 - 287,70,-eur
- 9/2016 - 250,-eur

14. V decembri 2015 bola žalovanej v jej prospech zaúčtovaná platba zo strany žalobcu v sume 99,30,-eur (vrátený súdny poplatok).

15. Dňa 16.3.2017 žalovaná vykonala na účet bytového domu úhradu vo výške 1.275,18,-eur s popisom platby: zálohové platby za rok 2016.

16. Z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2011 - 31.12.2011 vyplýva, že žalobca vypočítal žalovanej za rok 2011 účtovný nedoplatok vo výške 340,83,-eur (rozdiel medzi predpísanými zálohami a skutočnými nákladmi). Skutočné náklady na byt za uvedené obdobie boli v sume 2.416,25,-eur, pričom žalovaná za rok 2011 reálne zaplatila na zálohových platbách na účet domu 2.180,-eur (178,-eur x 10 + 400,-eur).

17. Z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2012 - 31.12.2012 vyplýva, že žalobca vypočítal žalovanej za rok 2012 účtovný nedoplatok vo výške 637,73,-eur (rozdiel medzi predpísanými zálohami a skutočnými nákladmi). Skutočné náklady na byt za uvedené obdobie boli v sume 2.583,80,-eur, pričom žalovaná za rok 2012 reálne zaplatila na zálohových platbách na účet domu sumu 2.219,52,-eur (150,-eur x 3 + 185,-eur + 360,-eur + 666,52,-eur + 186,-eur x 3).

18. Z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2013 - 31.12.2013 vyplýva, že žalobca vypočítal žalovanej za rok 2013 účtovný nedoplatok vo výške 466,81,-eur (rozdiel medzi predpísanými zálohami a skutočnými nákladmi). Skutočné náklady na byt za uvedené obdobie boli v sume 3.420,98,-eur (s pripočítaním trov súdneho konania 15C 72/2015) a 2.778,06,-eur (po odpočítaní trov súdneho konania 15C 72/2015), pričom žalovaná za rok 2013 reálne zaplatila na účet domu sumu 930,-eur (186,-eur x 5).

19. Z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2014 - 31.12.2014 vyplýva, že žalobca vypočítal žalovanej za rok 2014 účtovný nedoplatok vo výške 879,96,- eur (rozdiel medzi predpísanými zálohami a skutočnými nákladmi). Skutočné náklady na byt za uvedené obdobie boli v sume 3.166,70,-eur, pričom žalovaná za rok 2014 reálne zaplatila na účet domu sumu 5.051,84,-eur (600,-eur + 200,-eur x 7 + 1.000,-eur + 300,-eur x 2 + 1.051,84,-eur + 400,-eur).

20. Z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2015 - 31.12.2015 vyplýva, že žalobca vypočítal žalovanej za rok 2015 účtovný preplatok vo výške 577,05,-eur (rozdiel medzi predpísanými zálohami a skutočnými nákladmi). Skutočné náklady na byt za uvedené obdobie boli v sume 2.778,41,-eur, pričom žalovaná za rok 2015 reálne zaplatila na účet domu sumu na zálohových platbách sumu 3.525,41,-eur (200,-eur + 220,-eur + 287,77,-eur x 3 + 287,80,-eur + 300,-eur + 335,-eur + 330,-eur x 3 + 230,-eur + žalobcom započítal v prospech účtu žalovanej aj vrátený súdny poplatok - 99,30,-eur). Okrem zálohových platieb žalobkyňa uhradila dňa 17.6.2015 trovy konania 15C 72/2015 vo výške 642,93,-eur.

21. Na základe vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu vo vlastníctve žalovanej na S. XX, A. S., za rok 2015, žalobca vyplatil žalovanej dňa 16.6.2015 preplatok vo výške 265,37,-eur (ako rozdiel medzi účtovným preplatkom /+ 577,05,-eur/ a stavom konta žalovanej k 31.3.2016 /- 311,68,-eur/).

22. Za rok 2016 bola žalovaná ku dňu podania žaloby povinná zaplatiť nasledovné zálohové platby:

- január - 288,87,-eur
- február - 288,87,-eur
- marec - 288,87,-eur
- apríl - 288,87,-eur
- máj - 288,87,-eur
- jún - 288,87,-eur
- júl - 290,62,-eur
- august - 218,55,-eur
- september - 218,55,-eur
- október - 218,55,-eur .

Výška zálohových platieb, ktoré bola žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi ku dňu podania žaloby činila 2.679,49,-eur.

23. Za rok 2016 žalovaná ku dňu podania žaloby zaplatila zálohové platby za nasledovné mesiace, v nasledovných výškach:

- január - 330,-eur
- február - 330,-eur
- marec - 287,70,-eur
- apríl - 287,70,-eur
- máj - 0,-eur
- jún - 0,-eur
- júl - 0,-eur
- august - 0,-eur
- september - 250,-eur
- október - 0,-eur
- november - 0,-eur

Výška zaplatených zálohových platieb, ktoré žalovaná zaplatila žalobcovi ku dňu podania žaloby činila 1.485,40,-eur.

24. V zmysle čl. V bod 5.2 zmluvy o výkone správy, vlastníci bytov sú povinní:

- pravidelne platiť vypočítaný príspevok do fondu opráv a údržby domu,
- pravidelne platiť určené zálohové platby za služby spojené a užívaním bytov,
- pravidelne platiť poplatok za správcovskú činnosť.

25. V zmysle čl. V bod 5.3 zmluvy o výkone správy, platby podľa bodu 5.2 sú vlastníci bytov povinní poukázať na účet založený správcom do 20. dňa v mesiaci.

26. V zmysle čl. IV bod 4.8 zmluvy o výkone správy, celkové vyúčtovanie nákladov za služby uplynulého roka je povinný správca vykonať do 31.5. a doručiť vlastníkom bytov do 15.6. príslušného roka.

27. Podľa § 8b písm. e) zákona č. 182/1993 Z.z., o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 182/1993 Z.z."), pri správe domu je správca povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky,

28. Podľa § 8a ods. 2 veta prvá, veta druhá, zákona č. 182/1993 Z.z., správca je povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu. Zároveň je povinný vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome.

29. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z., vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príľahlého pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu; ak je súčasťou bytu balkón, lodžia alebo terasa, pre účely tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv domu sa zarátava do veľkosti spoluvlastníckeho podielu 25 % z podlahovej plochy balkóna, lodžie alebo terasy. Pri určení preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní zohľadniť mieru využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníckymi nebytových priestorov a garáží v dome.

30. Podľa § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z., úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke. Pri rozúčtovaní úhrad za plnenia sa zohľadňuje miera využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníckymi bytov alebo nebytových priestorov v dome. Okrem služieb a prác, ktoré vlastníci bytu a nebytového priestoru v dome uhrádza priamo dodávateľovi, sa za plnenie spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru považuje najmä osvetlenie spoločných častí domu, odvoz odpadov, čistenie žúmp, užívanie výťahov, upratovanie, dodávka tepla a teplej vody, dodávka vody od vodárenských spoločností a odvádzanie odpadových vôd.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a listinných dôkazov založených v spise, súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v časti istiny, t.j. čo do zaplatenia sumy 81,09,-eur v celom rozsahu dôvodná.

34. V konaní nebolo sporné, že žalovaná je vlastníčkou bytu č. X, na S. XX, v S. a že žalovaný je správcom bytového domu, v ktorom sa nachádza byt žalovanej.

35. V konaní ostala sporná otázka výšky nároku, ktorej zaplatenia sa žalobca domáhal od žalovanej. Žalobca sa pôvodne v konaní domáhal zaplatenia sumy 1.275,18,-eur s prísl.. Žalobcom uplatnený nárok pozostával:

- z nedoplatku (dlhu), ktorý žalovanej vznikol za predchádzajúce obdobie, t.j. za obdobie pred rokom 2016, v sume 81,09,-eur a
- z nedoplatku na zálohových platbách za obdobie od 01/2016 do 10/2016 v sume 1.194,09,-eur

36. Podaním doručeným súdu dňa 29.1.2018 vzal žalobca žalobcu v časti istiny v sume 1.194,09,-eur späť a konanie v tejto časti žiadal zastaviť. O čiastočnom späťvzati žaloby bolo rozhodnuté podľa § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP.

37. Predmetom konania ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 81,09,-eur a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.275,18,-eur od 21.10.2016 do 16.3.2017 a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 81,09,-eur od 17.3.2017 do zaplatenia.

38. Správca bytového domu je v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. povinný pri správe domu sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv a vymáhať vzniknuté nedoplatky (§ 8a písm. e/). Vzniknuté nedoplatky vlastníkov, ktoré je správca povinný vymáhať môžu mať dve formy - môže ísť o nedoplatky titulom zálohových platieb počas aktuálneho roka alebo nedoplatky titulom vyúčtovania za predchádzajúce obdobia. Rozlišovanie týchto dvoch právnych inštitútov je dôležité z toho dôvodu, že správca bytového domu sa môže domáhať zaplatenia zálohových platieb iba do okamihu, kedy vykonal ich vyúčtovanie, najneskôr do okamihu, kedy bol takéto vyúčtovanie povinný vykonať v zmysle zákona. Po uvedenom okamihu sa správca bytového domu nemôže domáhať zaplatenia zálohových platieb ale len úhrady nedoplatku z vykonaného vyúčtovania (analogicky rozhodnutie NS ČR 25 Cdo 1977/2015). Pokiaľ však vlastník bytu dlží správcovi bytového domu splatné zálohy za plnenia spojené s užívaním bytu a preddavky do fondu opráv, prevádzky a údržby, teda je v omeškani s ich úhradou, potom je povinný v zmysle ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., zaplatiť aj úrok z omeškania; avšak iba za obdobie od splatnosti jednotlivých záloh až do ich zaplatenia, najneskôr do okamihu, kedy správca bytového domu vykonal vyúčtovanie, resp. do okamihu, kedy vyúčtovanie v zmysle zákona vykonať mal.

39. Vychádzajúc z uvedeného, žalobca má právo na zaplatenie úroku z omeškania zo záloh, ktoré sa stali splatnými, a ktoré bola žalovaná povinná platiť mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci (čl. V bod 5.3 zmluvy o výkone správy). Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 1.194,09,-eur (z dlžných zálohových platieb), za obdobie, ktoré si žalobca uplatnil v súlade so zákonom, t.j. od 21.10.2016 až do 16.3.2017 (do dňa úhrady).

40. K uvedenému možno uviesť, že za rok 2016 bola žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi ku dňu podania žaloby na zálohových platbách sumu 2.679,49,-eur. Žalovaná však ku dňu podania žaloby uhradila na zálohových platbách žalobcovi len sumu 1.485,40,-eur, teda ku dňu podania žaloby bola na zálohových platbách dlžná 1.194,09,-eur. Dňa 16.3.2017 (pred tým ako bolo vykonané ročné vyúčtovanie), žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 1.275,18,-eur, ktorú popisom v "správe pre príjemcu" určila na úhradu zálohových platieb za rok 2016. Žalobca bol teda povinný sumu 1.275,18,-eur použiť na úhradu zálohových platieb za rok 2016, čo aj urobil. Len pre úplnosť možno uviesť, že ani touto platbou žalovaná ku dňu 16.3.2017 neuhradila celý dlh, ktorý jej vznikol na nezaplatených zálohových platbách za rok 2016, nakoľko nemala uhradenú ani zálohu za mesiac november 2016. Nakoľko predmetom konania v tejto časti ostal už iba úrok z omeškania, výsledok vyúčtovania nákladov a služieb za rok 2016 je v prejednávanej veci bez významu. Pokiaľ aj žalovaná poukazovala na to, že titulom vyúčtovania za rok 2016 jej vznikol preplatok a to vyšší, ako jej bol žalobcom vyplatený, súd na zdôraznenie opätovne uvádza, že vyúčtovanie za rok 2016 nebolo predmetom konania, predmetom konania bolo iba posúdenie nároku žalobcu na úrok z omeškania z nezaplatených zálohových platieb za rok 2016. Pokiaľ má žalovaná za to, že vyúčtovanie za rok 2016 je nesprávne, má právo a zároveň i povinnosť prioritne podať proti vyúčtovaniu reklamáciu a následne sa môže domáhať vrátenia dlžnej sumy.

41. Pokiaľ ide o sumu 81,09,-eur (nedoplatok z predchádzajúceho obdobia, t.j. sprede roka 2016), v ktorej časti súd žalobe vyhovel, vzhľadom na námietky žalovanej a posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, súd vychádzal z porovnania skutočných úhrad zrealizovaných žalovanou v rokoch 2011 - 2015 a skutočných nákladov spojených s užívaním bytu za roky 2011 - 2015. Súd pritom vychádzal z predložených ročných vyúčtovaní nákladov a služieb spojených s užívaním bytu a preukázaných platieb vykonaných žalovanou

v období rokov 2011 - 2015, pričom k dôvodnosti žaloby v časti čo do zaplatenia sumy 81,09,-eur dospel nasledovne:

Rok 2011:

Reálne náklady boli vo výške:	2.416,25,-eur
Reálne platby boli vo výške:	2.180,00,-eur
Rozdiel (nedoplatok):	- 236,25,-eur

Rok 2012:

Reálne náklady boli vo výške:	2.583,80,-eur
Reálne platby boli vo výške:	2.219,52,-eur
Rozdiel (nedoplatok):	- 364,28,-eur

Rok 2013:

Reálne náklady boli vo výške (bez trov konania):	2.778,06,-eur
Reálne platby boli vo výške:	930,00,-eur
Rozdiel (nedoplatok):	- 1.848,06,-eur

Rok 2014:

Reálne náklady boli vo výške:	3.166,70,-eur
Reálne platby boli vo výške:	5.051,84,-eur
Rozdiel (preplatok):	+ 1.885,14,-eur

Rok 2015:

Reálne náklady boli vo výške:	2.778,41,-eur
Reálne platby boli vo výške (bez trov konania):	3.525,41,-eur
Rozdiel (preplatok):	+ 747,00,-eur

Dňa 16.6.2015 bola žalovanej titulom preplatku z vyúčtovania za rok 2015 vyplatená suma 265,37,-eur, t.j. výška zostávajúceho reálneho preplatku za rok 2015, predstavuje sumu + 481,63,-eur (747,-eur - 265,37,-eur).

42. Vychádzajúc z uvedeného za obdobie rokov 2011 - 2015 žalovaná ostala žalobcovi dlžná 81,82,-eur (- 236,25,-eur - 364,28,-eur - 1848,06,-eur + 1.885,06,-eur + 481,63,-eur). Nakoľko žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 81,09,-eur, súd viazaný žalobným návrhom žalobcu, zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 81,09,-eur.

43. K obdobnému záveru možno dospieť aj po vykonaných zápočtoch, keď žalobca vychádzajúc z popisu platieb žalovanej v roku 2014 použil na zápočet dlhov z predchádzajúceho obdobia sumu 2.851,84,-eur (600,-eur platbu zo dňa 14.1.2014, 1.000,-eur platbu zo dňa 21.3.2014, 100,-eur zo sumy 300,-eur platbu zo dňa 16.4.2014, 100,-eur zo sumy 300,-eur platbu zo dňa 14.5.2014, 1.051,84,-eur platbu zo dňa 12.6.2014). Ak túto sumu žalobca použil na úhradu nedoplatkov za roky 2011 - 2013, ktoré boli vo výške 2.448,59,-eur (236,25,-eur + 364,28,-eur + 1.848,06,-eur), potom zostal žalovanej po týchto zápočtoch zostatok + 403,25,-eur. Zároveň je však potrebné o sumu 2.851,84,-eur znížiť o výšku reálnych platieb za rok 2014, ktoré potom predstavujú 2.200,-eur (5.051,84,-eur - 2.851,84,-eur). Za rok 2014 potom porovnaním skutočných úhrad a platieb vznikol žalovanej nedoplatok - 966,70,-eur (3.166,70,-eur - 2.200,-eur). Ak sa od tohto nedoplatku odpočíta suma + 403,25,-eur, ktorá ostala po zápočtoch, reálna výška nedoplatku za rok 2014 po zápočtoch predstavuje - 563,45,-eur. V roku 2015 vznikol žalovanej preplatok 481,63,-eur. Teda výška skutočného nedoplatku k 31.12.2015 aj v tomto prípade činí 81,82,-eur. K rovnakému výsledku sa dospeje akýmkoľvek spôsobom zápočtu vykonaných platieb na staršie dlhy žalovanej.

44. Súd však v tejto časti nepriznal žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania a to s poukazom na skutočnosť, že i keď je nepochybné, že žalovaná je žalobcovi dlžná 81,09,-eur titulom nedoplatku z predchádzajúceho obdobia, z obsahu žalobcom predložených vyúčtovaní výška takto požadovaného nedoplatku nevyplýva. Nakoľko žalovaná z obsahu žalobcových vyúčtovaní nielenže nemala vedomosť o výške konkrétneho dlhu ale ani mať nemohla, nemohla sa s plnením peňažného záväzku, ktorého zaplatenia sa žalobca domáha dostať do omeškania (rozhodnutie NS ČR 25 Cdo 1977/2015). V tejto súvislosti súd opätovne (tak ako aj v priebehu celého konania) poukazuje na neprijateľnosť postupu správcu, ktorý na jednej strane vyhotoví vlastníčkovi bytu vyúčtovanie s kladným preplatkom

a na strane druhej sa domáha zaplataenia nedoplatku, ktoré malo vzniknúť z tohto vyúčtovania. Žalobca vyhotovovaním vyúčtovania, ktoré je založené na porovnaní zálohových platieb (bez ohľadu na ich reálnu úhradu) so skutočnými nákladmi, keď zároveň v týchto vyúčtovaniach v rozpore so zmluvou o výkone správy (čl. IV bod 4.8) ako aj so zákonom (§ 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z.) započítava do výsledku ročného vyúčtovania aj zálohové platby k 31.3. daného roka, pričom zohľadňuje aj stav z predchádzajúceho roka (bez toho, aby z vyúčtovania jasne vyplývalo, že sa jedná o dlh z predchádzajúceho obdobia), čím dochádza k "nabaľovaniu" nedoplatkov z predchádzajúcich období do aktuálneho roku, vykonáva zmatečné, nepreskúmateľné a nezrozumiteľné vyúčtovania nielen pre samotných vlastníkov, ktorí na základe týchto vyúčtovaní môžu len ťažko dospieť k zisteniu, či je vyúčtovanie (vo vzťahu k vykonaným platbám) správne alebo nie, ale spôsobuje tým aj nepreskúmateľnosť vlastnej žaloby, čo napokon vyplýva aj z toho, že súd k posúdeniu správnosti žalovanej sumy dospel iba na základe opakovaných výziev na doplnenie skutkových tvrdení žalobcu a až na základe porovnania skutočných úhrad a skutočných nákladov. Dôvody, ktorými žalobca v priebehu konania odôvodňoval vykonávanie vyúčtovaní porovnaním zálohových platieb a skutočných nákladov sú nelogické a argumentačne neobstoja, keď navyš je súdu z jeho činnosti známe, že iní správcovia dokážu vykonávať riadne vyúčtovania, za príslušný rok, porovnaním skutočných úhrad a skutočných nákladov. Napokon treba uviesť, že pokiaľ aj žalobca v podanej žalobe opieral svoj nárok o sumárnu analýzu platieb za obdobie od 1.6.2014 do 31.10.2016, sumárna analýza platieb je pre súd ako aj vlastníka bytu irelevantná. Sumárna analýza platieb je interným dokladom správcu, ktorý mu síce môže slúžiť ako podklad pre získanie prehľadu o platbách vlastníka, avšak nie je právnym titulom na základe ktorého je oprávnený a zároveň povinný vymáhať vzniknuté nedoplatky, resp. preukazovať vzniknuté nedoplatky vo vzťahu k vlastníkovi, či súdu. Správca je totižto povinný už v podanej žalobe celkom jednoznačne identifikovať nielen právny titul (nedoplatok z vyúčtovania, nedoplatok na zálohových platbách), na základe ktorého sa domáha zaplataenia dlžnej sumy ale aj obdobie, v ktorom žalovaný nedoplatok vznikol a svoje tvrdenie doložiť vyúčtovaním, z obsahu ktorého výška ním žalovaného nedoplatku vyplýva, resp. presne označiť mesiace, za ktoré sa domáha zaplataenia dlžných zálohových platieb, keď zároveň (ako už bolo uvedené vyššie), zaplataenia žalovaných zálohových platieb sa môže domáhať iba do vykonania vyúčtovania.

45. Záverom možno uviesť, že žalovaná vo svojich výpočtoch nesprávne vychádzala z toho, že za rok 2011 reálne uhradila sumu 2.403,44,-eur, nakoľko za rok 2011 reálne zaplatila sumu len 2.180,-eur. Pokiaľ si žalovaná do sumy 2.180,-eur započítala aj sumu 223,44,-eur, urobila tak nedôvodne, nakoľko z obsahu vyjadrenia žalobcu zo dňa 24.1.2018, doručeného žalovanej dňa 25.1.2018, vyplýva, že sa jedná o preplatok za rok 2010, ktorý bol žalovanej poukázaný formou poštovej poukážky (vo vyúčtovaní uvedené ako pol. " - 223,44,-eur - poslaný prepl. z RV"). Nakoľko žalovaná tento preplatok neprevzala, bol poukázaný poštou späť dňa 25.7.2011 a s týmto dátumom zaúčtovaný na konto žalovanej, v jej prospech. Následne bol preplatok v sume 223,44,-eur žalovanej vyplatený na jej účet (č.l. 280). Platba, ktorá je teda vo vyúčtovaní za rok 2011 uvedená ako platba v mesiaci 07/2011 v sume 223,44,-eur nepredstavuje reálnu platbu žalovanej ale preplatok, ktorý jej bol pôvodne vyplatený poštovou poukážkou a následne, keďže si ho žalovaná neprevzala, jej bol zaúčtovaný ako prijatá platba. Po následnom vyplatení tohto preplatku na účet žalovanej, je vo vyúčtovaní suma 223,44,-eur vedená ako mínusová položka v mesiaci júl 2011. Uvedené však nič nemení na tom, že žalovaná za rok 2011 reálne uhradila 2.180,-eur (10x178,-eur + 400,-eur).

46. Žalovaná ďalej vo svojich výpočtoch nesprávne vychádzala z reálnych platieb za rok 2015 vo výške 4.168,34,-eur, nakoľko suma 4.168,34,-eur, z ktorej žalovaná vychádzala zahŕňa aj sumu 642,93,-eur, ktorú zaplatila titulom náhrady trov konania 15C 72/2015. O túto sumu je však potrebné ponížiť úhrady za rok 2015, resp. ak sa platba za trovy konania započíta do reálnych platieb, potom sa o túto sumu musia navýšiť aj náklady. Žalovaná to však pri svojich výpočtoch neurobila. Hoci sumu 642,93,-eur započítala k reálnym platbám, o túto sumu nenavýšila aj reálne náklady. Náklady na trovy konania 15C 72/2015 žalobca započítal do vyúčtovania za rok 2013, ktoré predložil spolu so žalobou a z obsahu ktorého vyplýva, že ak sa do nákladov za rok 2013 započítajú trovy konania 15C 72/2015, potom skutočné náklady za rok 2013 predstavujú sumu 3.420,98,-eur a nie sumu 2.778,06,-eur, z ktorej vychádzala žalovaná.

47. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že zálohový predpis za rok 2016 jej nebol doručený, toto jej tvrdenie je právne irelevantné, nakoľko aj keby bola preukázaná jeho pravdivosť, z predchádzajúcich platieb žalovanej (úhrady v roku 2015 vo výške 287,77,-eur) je zrejmé, že zálohový predpis platný od 1.2.2015 jej doručený

bol a na základe tohto aj realizovala úhrady. Ak by si teda žalovaná riadne plnila svoje povinnosti a zálohové platby uhrádzala na základe zálohového predpisu, ktorý jej bezpochyby doručený bol, mala mať za obdobie od 01/2016 do 10/2016 uhradené zálohové platby vo výške 2.877,70,-eur. Žalovaná však mala uhradenú iba sumu 1.485,40,-eur, t.j. na zálohových platbách bola aj v tomto prípade dlžná viac ako sa žalobca domáhal. Tvrdenie, že od roku 2016 bola žalovaná povinná platiť zálohové platby vo výške podstatne nižšej ako sa žalobca domáha, žalovaná ničím nepreukázala.

48. Pokiaľ napokon žalovaná navrhovala doplniť dokazovanie predložením vyúčtovaní za roky 2011 - 2016, ktoré nezohľadňujú presuny ňou zaplatených finančných čiastok, súd takéto dokazovanie nevykonal a to vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu konania boli žalobcom ako aj žalovanou predložené všetky podklady, z obsahu ktorých bolo možné zistiť, aké finančné čiastky boli žalovanou reálne (bez presunov do iných rokov) za jednotlivé roky zaplatené.

49. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 v spojení s § 256 ods. 1 CSP, keď v prípade, že konanie bolo z časti zastavené (napr. z dôvodu späťvzatia žaloby), súd prihliada na to, kto procesne zavinil, že k zastaveniu konania muselo dôjsť. Súd teda najskôr posúdi (v režime ust. § 256 ods. 1 CSP) čiastkovú otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť z časti zastavené a s prihliadnutím k tomuto čiastkovému záveru zhodnotí (podľa § 255 CSP) celkovú otázku, z akej časti bol ten - ktorý účastník úspešný. Ak došlo k čiastočnému zastaveniu konania pre čiastočné späťvzatie žaloby, posudzuje súd pri tejto čiastkovej otázke, kto späťvzatie žaloby zavinil. Ak je dané procesné zavinenie žalobcu, je treba z pohľadu ust. § 255 CSP dôvodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Ak však žalobca vzal pre správanie sa žalovaného čiastočne späť žalobu, ktorá bola podaná dôvodne, treba dôvodiť, že žalobca mal v tejto časti úspech.

50. V prejednávanej veci sa žalobca pôvodne domáhal proti žalovanej zaplata sumy 1.275,18,-eur. V časti čo do zaplata sumy 1.194,09,-eur žalobca vzal žalobu späť z dôvodu úhrady dlžnej sumy žalovanou po začatí konania a teda v tejto časti žalovaná procesne zavinila, že súd konanie zastavil. Z pohľadu ust. § 255 CSP treba dôvodiť, že žalobca mal v tejto časti úspech. V zostávajúcej časti súd žalobe vyhovel. Žalobca bol teda úspešný v celom rozsahu, preto mu súd proti žalovanej priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

51. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona.